fotbal

Ancheta SPORTUL

De ce există un decalaj între rezultatele echipei naţionale şi valoarea formaţiilor de club?

R. COSMOC — antrenorul echipei Farul

SĂ AJUTĂM MAI MULT CLUBURILE

În condiţiile actuale pe care le are echipa naţională la dispoziţie este firesc ca „tricolorii" să obţină performanţe superioare. Reprezentativa a reuşit performanţele ce ne sînt cunoscute datorită unei

selecţii realizată în decursul unei perioade mai îndelungate. Comisia respectivă a făcut nu numai o selecţie tehnico-tactică, ci şi una a caracterelor, a pasiunii pentru fotbal. În toată această perioadă, unii jucători au venit la lot, alţii au plecat, dar au fost şi reveniri şi aducerea altora, fiind respinşi jucătorii blazaţi. O dată stabilit lotul, antrenorul Angelo Niculescu a făcut un lucru interesant: COMPORTAREA ACESTOR JUCĂTORI ÎN CAMPIONAT NU A MAI FOST PUSĂ ÎN BALANŢĂ; LOR LE-A FOST SCHIŢATĂ PERSPECTIVA (de exemplu: următoarea partidă din preliminariile C.M.).

O asemenea situaţie ar trebui s-o găsim şi la cluburi. Dar, paradoxal, lucrurile se petrec invers. Echipele nu au un obiectiv de perspectivă. Doar puţine formaţii au posibilitatea ca într-o anumită perioadă să se întreacă cu o echipă mai valoroasă de peste hotare, ca în acest fel să-şi verifice potenţialul valoric atins la un moment dat. După cum se ştie, majoritatea echipelor din divizia A au într-un an doar unul sau două meciuri amicale internaţionale şi atunci au ca partenere de întrecere formaţii modeste. **Situaţia actuală se datoreşte faptului că ÎN PREZENT CLUBURILE NU AU POSIBILITATEA SĂ-ŞI ÎNTOCMEASCĂ SINGURE UN CALENDAR INTERNAŢIONAL.** Dar şi slăbiciunile cluburilor sînt multe. După părerea mea, **nu se poate vorbi despre un club puternic, care să aibă o echipă redutabilă, fără să dispună, de o bază materială bună.** În prezent, sînt foarte multe **cluburi cu echipe în divizia A, care nu au terenul lor pentru ca să-şi dispute meciurile oficiale.** Nu mai vorbim de faptul că nu există terenuri de antrenament. Chiar clubul Farul nu are ca proprietate nici un teren, nici o sală de sport!

Tot referitor la viaţa cluburilor, mai ridic un aspect din activitatea pe care ar trebui s-o aibă şi care ar putea avea o influenţă foarte mare în construcţia unei echipe valoroase. **La multe, dacă nu chiar la majoritatea cluburilor, nu se acordă atenţia cuvenită suporterilor. În general, SUPORTERII NU SÎNT ATRAŞI ŞI NU SÎNT INFORMAŢI DESPRE ACTIVITATEA CLUBULUI, pentru ca astfel să se întărească legătura dintre suporteri şi sportivi.** Dacă s-ar face acest lucru sînt sigur că ar creşte responsabilitatea jucătorilor pentru apărarea culorilor clubului, că sportivii s-ar pregăti cu mai multă conştiinciozitate şi, firesc, performanţele lor ar fi mai valoroase.

V. MĂRDĂRESCU, antrenor federal

SĂ NE FERIM DE GENERALIZARE

Nu ştim cu ce poate fi demonstrat acest decalaj, iar dacă el există, nu poate fi generalizat. Rezultatele „per-global" ale echipei naţionale sînt foarte bune fiindcă ne-am calificat, dar (0—3 cu Portugalia şi 1—1 cu Grecia) ele sînt mai puţin agreabile.

Iată, deci, că fotbalul îşi păstrează curiozităţile şi la nivelul competiţiilor internaţionale, ca şi în cele interne. Cu alte cuvinte, în fotbal se pot vedea şi jocuri bune şi slabe, iar media comportării o dă locul în clasamentele finale, clasamente care exprimă, pe o durată oarecare, modul cum au fost îmbinate mai multe elemente şi în ce măsură ele au fost materializate.

Făcînd deci o comparaţie între valoarea rezultatelor echipei naţionale şi valoarea echipelor de club, nu avem suficienţi termeni sau parametri cu acelaşi numitor comun. Dar putem pleca de la o premisă logică şi anume că atunci cînd selecţia este judicios făcută echipa naţională trebuie să reprezinte o adevărată chintesenţă a valorilor din cluburi şi o chintesenţă a jucătorilor din cele mai valoroase formaţii de club.

Dacă sîntem de acord cu această premisă, naţionala noastră a obţinut rezultate bune fiindcă selecţia a fost bună şi, pe deasupra, a fost sprijinită de omogenizarea naturală creată prin forma de schelet (6—7 fotbalişti de la Dinamo Bucureşti) împănat cu jucători uşor omogenizabili în acţiunile centralizate.

Pe lîngă prima noastră garnitură, cea de olimpici şi cea de tineret au avut — la rîndul lor — comportări meritorii, ceea ce dovedeşte că „sucul" valorilor fotbalistice nu este chiar aşa de sărac, cum încearcă unii să ne convingă.

Aruncîndu-se o privire şi asupra valorii actuale a formaţiilor de club, se filtrează prin lupa constatărilor noastre mai multe aspecte destul de diferite, care se explică diferit.

La polul cu plus se află

Rapidul, formaţie incontestabil valoroasă, care a dat trei jucători la lotul A şi 5—6 la cel olimpic şi de tineret. Comportarea acestora la loturi a împins performanţele selecţionatelor naţionale, iar în campionat a urcat Rapidul pe primul loc în clasamentul de toamnă!

Tot la acest „pol" — dar cu mai puţină convingere decît în cazul Rapidului — putem include pe Dinamo Bacău (Ghiţă, Dembrovschi), F.C. Argeş (Dobrin), Steagul roşu (Ivăncescu, Pescaru, Adamache) şi pe Univ. Craiova (Oprea, Iulică Popa, Oblemenco), care au dat jucători la loturi, dar au obţinut şi comportări bune în campionat, pe măsura valorii globale a formaţiilor respective.

La polul cu minus — în mod surprinzător — se află Dinamo Bucureşti, care prin valoarea necontestată a lotului său a dat echipei naţionale 10 jucători, dintre care şase au contribuit nemijlocit la calificarea României în Mexic. La club, însă, aceşti „vibratori de precizie" nu au mai reprezentat valoarea lor intrinsecă, şi la sfîrşitul turului...

Sătmăreanu şi Hălmăgeanu, alţi doi titulari, neînvinşi la lot şi club, nu au putut polariza în jurul lor alte valori certe, ca Pantea, Voinea, Negrea, Dumitriu III etc. şi deci Steaua, deşi cu un lot „greu", nu a reuşit să se impună în campionat.

Alte echipe au loturi omogene în creştere, dînd ceea ce au putut pentru loturi.

Cauze pentru aceste aşazise decalaje sînt destule, dar ele trebuie căutate şi plivite ca buruienile chiar în ograda echipelor în cauză, căci acolo totdeauna se vede mai clar.

Desene de AD. CLENCIU

Azi, în Bucureşti

PROGRESUL BUCUREŞTI — TRACTORUL BRAŞOV

Elevii antrenorului Victor Stănculescu continuă seria jocurilor de verificare.

Astăzi, pe stadionul Progresul (str. dr. Staicovici), de la ora 15.30, Progresul Bucureşti va primi replica formaţiei Tractorul Braşov.

LOTO-PRONOSPORT

CONCURSUL EXCEPŢIONAL PRONOEXPRES DIN 22 FEBRUARIE 1970

100.000 LEI PE UN BILET 50% LA PRONOEXPRES

Ne aflăm în plină vînzare a biletelor pentru concursul excepţional Pronoexpres din 22 februarie a.c. (primul din acest an) care atribuie: autoturisme „DACIA 1300", „DACIA 1100", „MOSKVICI 408", „SKODA 1000 M.B." în număr NELIMITAT; 100 excursii Moscova — Leningrad (circa 5 zile) prin tragere la sorţi; premii în numerar de valoare variabilă şi premii fixe în bani.

Amănunte puteţi afla la orice agenţie LOTO — PRONOSPORT.

● Biletele colective şi variantele jucate 50% s-au dovedit foarte utile aducînd participanţilor premii de valoare.

Astfel, la Pronoexpres, un succes remarcabil a realizat participantul Brăzdău Ion din Ploieşti care pe un bilet 50% a cîştigat 100.000 lei la concursul din 28 ianuarie 1970, bilet pe care vi-l prezentăm alăturat. (biletul cîştigător Pronoexpres).

● Aveţi posibilitatea să participaţi şi dv. pe asemenea bilete la concursul Pronoexpres de miercuri 18 februarie 1970. Nu uitaţi! Astăzi este ULTIMA ZI.

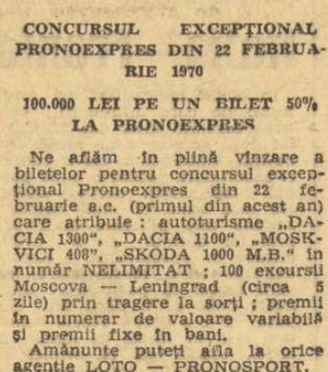

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 7 DIN 11 FEBR.

EXTRAGEREA I: Categ. I: 2,2 variante a 65.049 lei; a II-a: 169,2 a 846 lei; a III-a: 4.152,4 a 34 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categ. A: 2,2 variante a 56.200 lei; Categ. B: 328,5 a 376 lei; Categ. C: 5521,1 a 22 lei.

Premiile întregi de categoria I au fost obţinute de Bălteanu Sever din Reşiţa şi Sumcevschi Constantin, din Bucureşti.

Premiul întreg de categ. A a fost obţinut de Ungureanu Jenica din Iaşi.

---

40 DE ANI DE EXISTENŢĂ A FEDERAŢIEI ROMÂNE DE FOTBAL

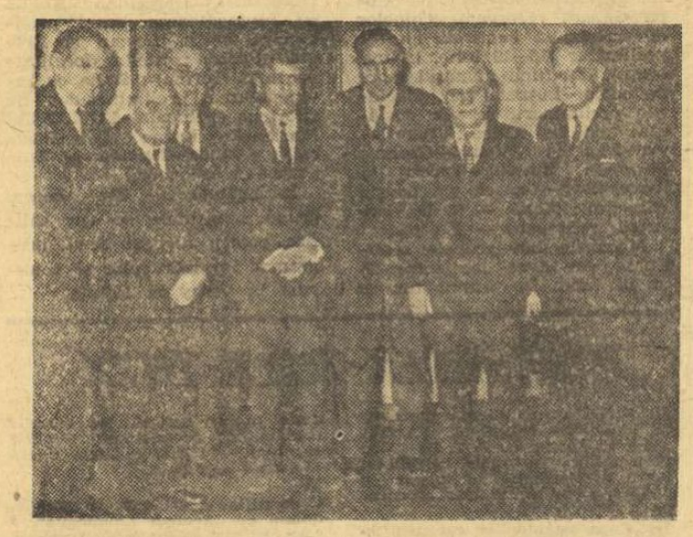

Preşedintele Federaţiei române de fotbal, Mircea Angelescu, (al patrulea din stînga), în mijlocul unora dintre participanţii la constituirea Federaţiei de fotbal: dr. I. Minciulescu, Costel Rădulescu, Virgil Economu, Octav Luchide, Iancu Ceaureanu şi Al. Căpăţînă.

Aseară, Biroul F.R.F. s-a întrunit, într-o şedinţă lărgită, pentru a sărbători împlinirea a 40 de ani de la înfiinţarea Federaţiei române de fotbal. La această festivitate au participat: tov. **Emil Ghibu**, vicepreşedinte al C.N.E.F.S., membrii biroului federal, vechi activişti ai mişcării fotbalistice, semnatari — în urmă cu 40 de ani — ai actului de constituire a Federaţiei, ziarişti.

După un cuvînt introductiv al tovarăşului **Mircea Angelescu**, preşedintele F.R.F., cei prezenţi au ascultat interesante şi emoţionante evocări ale cunoscutului pionier al fotbalului românesc, **Octav Luchide**, şi apoi amintiri şi gînduri exprimate de alţi participanţi la acţiunea de constituire a federaţiei: **Al. Căpăţînă, Costel Rădulescu, Iancu Ceaureanu, I. Minciulescu.**

În numele conducerii C.N.E.F.S., tov. **Emil Ghibu** i-a felicitat călduros pe conducătorii de ieri şi pe cei de astăzi ai Federaţiei române de fotbal, exprimîndu-şi convingerea că acest sport va continua frumoasele rezultate din ultima vreme.

CUPON DE CONCURS

Numele şi prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIŞTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

CARNET DE VACANŢĂ

CUPLAJ LA CRAIOVA

CRAIOVA. În prima partidă, Electroputere Craiova a fost învinsă, fără drept de apel, de divizionara C Victoria Tg. Jiu cu scorul de 4—1 (2—1).

În meciul vedetă s-a înregistrat același rezultat final: 4—1 (1—1), favorabil Universităţii Craiova în faţa Jiului Petroşani. Craiovenii au fost mai buni în prima parte a întîlnirii. La pauză, antrenorii au efectuat o serie de modificări în formaţii. Au marcat: Donose, Oblemenco 2, Dăscu, respectiv Peronescu.

UNIV.: Oprea (Papuc, Pilcă) — Niculescu (A. Popescu), Mincă (Tană), Bitlan (Deselnicu), Velea (Bitlan), Strîmbeanu, Tacoi (Donose), Martinovici, Donose (Dăscu), Oblemenco, Bălan (Ţărălungă).

JIUL: Ştan (Florea) — Talpai, Georgevici (Mihalcic), Georgescu, Popescu, Popa (Cotormani), Sandu (Nădăşan), Peronescu, I. Constantin (Stamanichis), Achim (Marinescu), Naidin.

N. PASTRAMAGIU, coresp.

PROGRESUL BUCUREŞTI — METALUL BUCUREŞTI 1—0 (1—0)

Cele două team-uri bucureştene au oferit duminică dimineaţa, pe stadionul din str. dr. Staicovici, o reuşită partidă de verificare. Meciul a fost în general plăcut, cu faze interesante, create în special de jucătorii Progresului, care au controlat mai mult jocul. Un lucru îmbucurător: ambele echipe s-au arătat bine pregătite din punct de vedere fizic. Unicul gol al partidei a fost înscris de Şoangher, în min. 5.

În deschidere Progresul (tineret) — Viscoza 3—2 (0—1).

AUREL PĂPĂDIE, coresp.

SPORTUL STUDENŢESC — ELECTRONICA OBOR 0—1 (0—1)

În meciul de antrenament de pe stadionul Politehnica, echipa divizionară B Sportul studenţesc a avut ca sparing partener formaţia de divizia C, Electronica Obor. După un joc viu disputat, cu multe faze frumoase ce au alternat de la o poartă la alta, au cîştigat fotbaliştii de la Electronica. Unicul punct al partidei a fost realizat cu cîteva minute înainte de pauză de Enache, din lovitură de la 11 m.

FLORIAN SANDU, coresp.

PROGRESUL BRĂILA — OŢELUL GALAŢI 4—0 (4—0)

BRĂILA. Brăilenii au practicat un joc dinamic, înaintaşii lor finalizînd patru acţiuni ofensive. Gălăţenii au avut un potenţial fizic mai scăzut. Golurile au fost înscrise de Angheluţă (min. 20), Plugaru (min. 22), Stoian (min. 25) şi Gheorghiţă (min. 35).

I. BALTAG, coresp.

CHIMIA RM. VÎLCEA — GLORIA BÎRLAD 2—0 (1—0)

RM. VÎLCEA. Cu toate că terenul a fost desfundat, jocul s-a ridicat la un bun nivel tehnic. Jucătorii au arătat şi o bună pregătire fizică. Golurile au fost realizate de Tifirei (min. 25) şi Preda (min. 88).

P. GIORNOIU, coresp

Corespondenţă specială din Brazilia, de la AUREL C. NEAGU

ÎNFRÎNGERE CATEGORICĂ (4-1) ÎN MECIUL CU FLAMENGO

RIO DE JANEIRO, 16 (prin telex, de la trimisul special al revistei FOTBAL). Reprezentativa de fotbal a României a avut un debut slab în turneul internaţional care a început în acest oraş, pierzînd categoric, cu 4—1 (2—1), în faţa formaţiei braziliene Flamengo. Partida s-a disputat pe stadionul Maracana, în prezenţa a 80 000 de spectatori, care au avut prilejul să aplaude jocul bun al gazdelor. În schimb, fotbaliştii români, pe care rezultatele anterioare îi anunţau ca adversari periculoşi, nu au contat în acest meci, fiind întrecuţi din toate punctele de vedere de către brazilieni. Este adevărat că selecţionata noastră a suferit o restructurare radicală, ea prezentînd în acest meci nu mai puţin de şase schimbări faţă de echipa aliniată în jocul cu Peru. Şi, se pare, modificările nu au fost inspirate.

Dar să vă anunţ care a fost formaţia ţării noastre în partida cu Flamengo. Iat-o: Ghiţă — Lupescu, Hălmăgeanu, Dan, Deleanu, Ghergheli, Nunweiller VI (din min. 46 Dinu), Dembrovschi, Dobrin (din min. 46 Lucescu), Neagu, Domide. Această echipă, deşi a început jocul cu destulă timiditate, a reuşit să deschidă scorul în min. 17, prin Domide, care a reluat de la 10 m pasa primită de la Neagu. 12 minute mai tîrziu, însă, tabela de marcaj arăta un scor egal, Arilson reuşind să transforme o lovitură liberă de la 20 m, ca urmare a zidului defectuos făcut de apărarea echipei noastre. În min. 42, după un corner, Doval marchează pe lîngă Deleanu şi Ghiţă. După pauză, gazdele înscriu alte două goluri prin Dionisos (min. 57) şi Arilson (min. 68).

Partida a fost la discreţia gazdelor, echipa noastră nereuşind aproape în nici un moment să desfăşoare acţiuni organizate, periculoase. În plus, a trebuit să asistăm la un gest nesportiv al lui Dinu, care l-a lovit pe arbitrul meciului, Vieira. Cei mai slabi jucători români au fost Ghergheli, Deleanu şi Hălmăgeanu. De asemenea, nici Ghiţă nu a făcut partida aşteptată.

Următorul meci va avea loc miercuri seara, cu Independiente.

Ţitus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● Ozon şi arbitrii! ● Magul de la Dinamo Bucureşti ● Am făcut parte dintr-o generaţie de excelenţi fotbalişti care n-a putut să se afirme ● Pentru Dinamo din vremea aceea fatalitatea se numea C.C.A.

În campionatul din anul 1952 echipa merge bine, cu de asemenea şi terminăm turul pe locul întîi, depăşind pe C.C.A. la golaveraj (ambele 17 puncte). Toamna echipa noastră obţine numeroase succese. Învingem, în luptă directă, pe C.C.A. (eu am înscris unicul gol al meciului), dar campionatul ne scapă printre degete, poate fiindcă Locomotiva Tg. Mureş, avea să ne prindă într-o zi neagră şi să ne dea, nici mai mult, nici mai puţin, 5 goluri!

Cupa, n-am ce zice, am pierdut-o pe mîna noastră. Jucînd în semifinală cu C.C.A., pe un teren ca o mlaştină, am cedat cu 3—2. Pe un astfel de cîmp de joc, am fost întotdeauna anulat de faptul că arma tehnicii nu mai funcţionează.

Fiindcă îmi amintesc acum nişte întîmplări cu arbitri, permiteţi-mi să-mi întrerup povestirea pentru o paranteză — Ozon şi cavalerii fluierului. Recunosc că n-am fost un jucător comod pentru arbitri. Jucînd atîţia ani în divizie şi ei şi eu ne cunoşteam foarte bine. Ei îmi ştiau şiretlicurile, eu aveam „fişa" fiecăruia, cu menţiuni ca: intransigent, fricos, slujitor al gazdelor etc. E drept, uneori, mai ales la început, le-am jucat cîte o festă. Dar să vă spun de ce a fost nevoie să procedez astfel. Am remarcat că arbitrii noştri nu sancţionează cu lovitură de la 11 m un fault absolut evident, dacă victima nu cade spectaculos în careu. Am fost un fotbalist contracarat deseori brutal în spaţiul de pedeapsă. Fentele mele îi iritau pe apărători şi mulţi, lipsiţi de mijloace tehnice pe măsură, ajungeau la ieftina concluzie că Ozon trebuie „cosit" fără menajamente. Dar, mai ales în deplasare, arbitrii se făceau că nu văd asemenea momente. Atunci, am hotărît să mă adaptez, căzînd ceva mai spectaculos, după ce eram dezechilibrat. Şi uneori, am obţinut astfel ceea ce pe drept mi s-ar fi cuvenit. De aici şi pînă la unele exagerări nu mai era decît un pas şi deseori l-am făcut. Dar, ulterior, presa mă pişca, iar arbitrii credeau întotdeauna că simulez, iar cei ce mă faultau nu mai erau penalizaţi nici în situaţii flagrante. Nu mă mai credeau arbitrii şi pace. Dacă eu l-am păcălit de „n" ori, apoi, pînă la sfîrşit, ei m-au frustrat de „n" ori + 100.

O dată jucam cu „U" Cluj pe Dinamo. Arbitra C. Mitran. La un moment dat am făcut un dribling, mingea a sărit, am luat-o cu mîna, am început din nou să controlez balonul şi am în-

Pentru Dinamo din vremea aceea, fatalitatea se numea C.G.A.

scris gol. Tuşierul a semnalat henţ, dar Mitran nu văzuse. Clujenii au protestat şi au vrut să-l ducă spre consultare la tuşe. Mitran pornise într-acolo, tocmai cînd eu mă întorceam spre centru. Trecînd pe lîngă el, i-am şoptit: Nea Costică nu te duce, că te-ncui. Mitran a făcut stînga împrejur şi a dictat gol. Sper să nu-mi luaţi în nume de rău sinceritatea. Cred că nu există jucător care să nu fi umblat uneori în cariera lui cu astfel de mişculanţe. Numai că unii n-au puterea să o recunoască, nici mai tîrziu, cînd îşi scriu memoriile, cum fac eu acum. Eram uneori recalcitrant, vorbeam pe teren, am dat destulă bătaie de cap arbitrilor. Şi nu fac un act de rutină autocritică, afirmînd că regret acum. Unii arbitri nu meritau să mă port altfel cu ei şi legile sportivităţii nu sînt compatibile cu aşa ceva. Spun aceste lucruri, în speranţa că jucătorii tineri vor reţine părerea mea de rău. Dar au existat arbitri care te obligau aproape să te porţi astfel, fiindcă în activitatea lor au fost lipsiţi de onestitate. Faţă de ei nu-mi cer scuze.

Pînă nu mă îndepărtez prea mult de începuturile echipei Dinamo Bucureşti, am să povestesc o întîmplare din primul ei an de existenţă. Aveam la club un conducător nepriceput în ale fotbalului. Noi băieţii am băgat repede de seamă. Cum era, pe deasupra, şi foarte plin de el ne invita parcă la farse. O dată, la un antrenament cu o echipă extrem de slabă i-am spus că vom marca goluri cînd ne va comanda el de pe tuşe. I-am argumentat că voinţa şi hotărîrea lui ne mobilizează. Omul ne-a crezut. Se scula de pe bancă, venea la marginea careului şi cu braţul ridicat, ca un baston de mareşal, ne striga: „acuma! !". Noi, după două-trei pase înscriam un punct, fiindcă aveam nişte adversari papă-lapte. Şi tot aşa, „acuma, acuma" le-am dat vreo 14 goluri. Omul nostru era în culmea fericirii. Vasăzică, asta era secretul, şi-o fi zis. De el depinde jocul echipei, victoria şi scorul. Iată cît este el de important, iată ce putere, ce autoritate are asupra noastră. După antrenamentul cu pricina ne-a felicitat, subliniind cît de bine colaborăm, cît am devenit de disciplinaţi şi la ce lucruri mari duce disciplina.

Duminică, la meciul oficial, omul nostru credea în continuare că are virtuţi de mag, venea la marginea terenului şi striga disperat: „acuma". Noi, nimic. Nu că n-am fi vrut să marcăm. Dar vă închipuiţi, aveam în faţă un adversar ca lumea, nu o echipă de nevinovaţi. Întîmplarea a făcut să şi pierdem meciul în ziua aceea. La sfîrşit, magul era furios şi livid. Ce scandal ne-a făcut că nu l-am ascultat. Cît a urlat că ne-am pierdut disciplina în decurs de 3 zile. Nu ştiu pe unde o mai fi, dar cred că el a rămas convins multă vreme că poate face o echipă disciplinată să marcheze goluri atunci cînd vrea dumnealui.

Anul 1953 mi-a rămas în memorie ca anul febrilelor pregătiri pentru „Festival" şi al desfăşurării acestuia. Lucrările pentru ridicarea complexului 23 August erau în toi. Şi noi fotbaliştii am muncit acolo. Campionatul avea să ne producă o nouă decepţie. Echipa era bună, veniseră şi fraţii Băcuţ, reuşeam partide spectaculoase, dar la sfîrşitul turului eram pe locul al III-lea, după C.C.A. şi Armata Cîmpulung Moldovenesc. Nu fac parte nici din echipa naţională în acea perioadă (meciurile cu Cehoslovacia, de la Praga şi cu Bulgaria de la Bucureşti, programate în cadrul preliminariilor C.M.).

Campionatul se reia la sfîrşitul lui august, după încheierea Festivalului. La un moment dat, trecem în fruntea clasamentului, învingînd în deplasare la Oradea pe Progresul, batem, în sfîrşit, pe Locomotiva Griviţa Roşie, dispunem şi de C.C.A. cu 3—1, şi se părea că, de această dată, campionatul va fi al nostru.

La 11 octombrie fac parte din echipa naţională care întîlneşte, în revanşă, la Sofia, formaţia Bulgariei. Învingem cu 2—1 (atacul Ozon, Paraschiva, Ene, Serfőző, Suru), o echipă care, ulterior, avea să ne lase mult în urmă prin rezultate comparative pe plan internaţional. Iată, deci, că în această perioadă aveam destui jucători valoroşi şi puteam prezenta o naţională şi cîteva echipe de club destul de puternice. Una din marile greşeli care au făcut să nu se afirme atunci pe plan internaţional o generaţie de fotbalişti foarte înzestrată a fost contractarea unui foarte mic număr de jocuri cu echipe de peste hotare. Neavînd posibilitatea să ne dezvoltăm capacităţile prin confruntări cu valoarea şi experienţa altora, încet, încet ne-am complexat, ne-am plafonat şi de aici avea să înceapă fenomenul de criză, de comportare mediocră în faţa unor adversari cu renume, fenomen care abia acum a început să se atenueze, fiindcă în ultimii ani jucătorii noştri au evoluat în toată lumea şi au primit la ei acasă un mare număr de echipe străine. Desigur, fenomenul de decădere la care mă refer nu acceptă doar această explicaţie unilaterală.

După o scurtă digresiune voi reveni la campionat. Lansată atît de bine la începutul returului, Dinamo Bucureşti avea să piardă din avans, făcînd acasă două meciuri nule cu Locomotiva Timişoara şi Minerul Petroşani (1—1 şi 3—3). Din nou am început să simţim în ceafă respiraţia fierbinte a echipei C.C.A. care, fatalitate, avea să ne sufle din nou titlul de campioană. Şi cum în Cupă ne eliminase Ştiinţa Cluj, nouă nu ne mai rămînea nici o consolare. În acest răstimp aveam să cîştigăm în Capitală un amical cu Dinamo Tbilisi (2—1), una dintre cele mai spectaculoase partide jucate de mine. Dar asta nu putea îndulci amarul bilanţ pe anul acela, în timp ce presa recunoştea că atacul echipei noastre extaziase deseori tribunele prin combinaţii scînteietoare.

CAPITOLUL URMĂTOR: ● Portarul Henni mă priveşte cu respect ● La Budapesta, după eşecul maghiarilor ● Fotbal cu... carceră ● Metalul Reşiţa ne toarnă venin în suflet ● Aventura din Deltă